Dřevohostický zpravodaj

Večerní prohlídku zámku zpestřili hasiči

2/2021

Musíme směřovat bez výhrady k tomu, aby se lidskému pokolení vrátila svoboda myšlenková, svoboda náboženská a svoboda občanská. Svoboda, tvrdím, je nejskvělejší statek stvořený spolu s člověkem a od něho neodlučitelný… Uveďme tedy člověka, pokud možno, na svobodu! – Osvoboďme jej od všech nařizovacích dogmat, kultů a poslušností.

Obecná pravda o nápravě věcí lidských

Jan Ámos Komenský

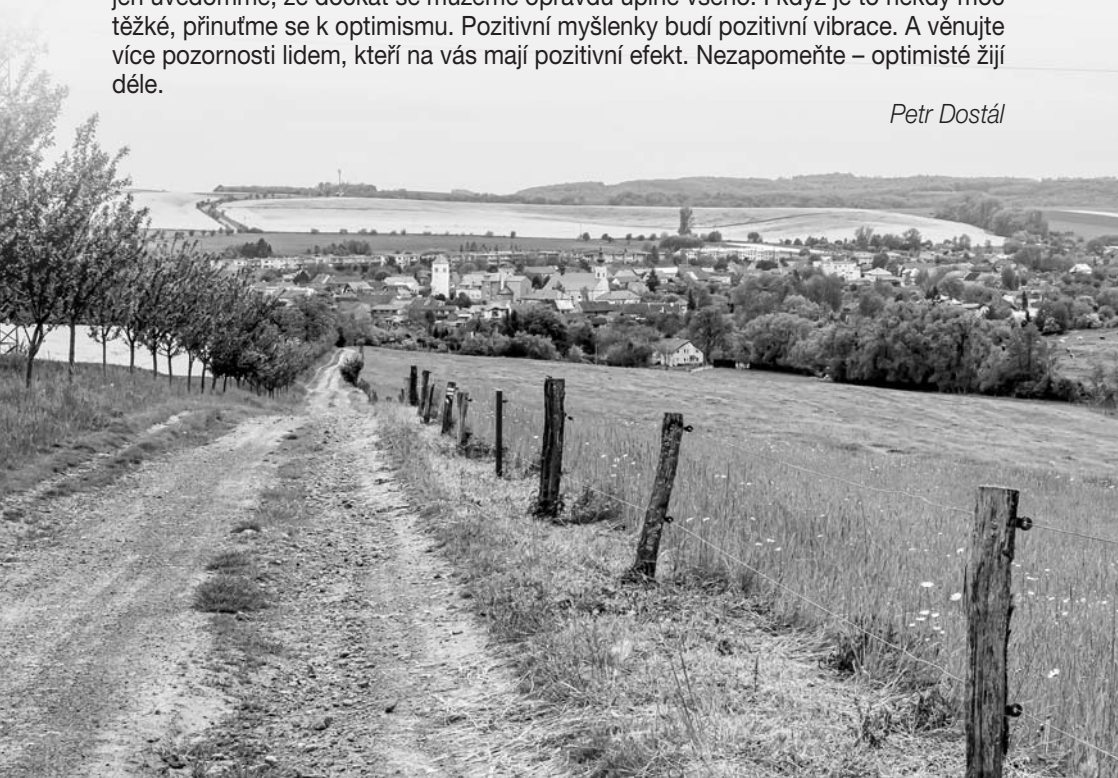
Dřevohostický zpravodaj
periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	400 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, červenec 2021, číslo 2/2021
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	**30. 9. 2021**

Úvodník

Asi bychom si měli v té pocovidové době užívat a plánovat budoucnost a zatím se jen nutíme do optimismu. Ale optimisté žijí déle, tak proč ne. Třeba možnost cestovat, po které jsme všichni volali, se už opatrně otevírá. Opravdu opatrně a s překážkami, ale porovnejte s Mistrem Janem Husem, ten jel jen do Německa a problémy na hranici měl také a podstatně větší než my všichni. Smát se je prý 20x zdravější než běhat, tak si sedněte do parku a smějte se. Ne těm, co běhají, ale smějte se jen tak pro své zdraví... Teď už vážněji: vlastně je tomu správně, že v nás pořád zůstává ta vlastnost malých dětí, které mají v jednom míšku smích i pláč, radost i smutek. Protože musíme. I takový je totiž život. Krásný i těžký. I smích někdy rychle přechází ve vyjímečné neštěstí. Celý národ měl šok z pustošivých účinků tornáda na jižní Moravě. Vzdušný vír bořil domy, převracel auta, vytrhával stromy i s kořeny. Trvalo to čtyři minuty, prý to bylo horší než bombardování za války a ze spousty lidí to udělalo bezdomovce. Soucit a lítost patří postiženým. Rada a vedení naší obce vyjádřilo solidaritu. Finančně jsme přispěli postižené obci Moravská Nová Ves a Mikulčice. Chlapi z místního sboru dobrovolných hasičů pomohli přímo tam, kde bylo potřeba. Naložili stavební materiál a pustili se do práce při opravě a zpevnění ztužujícího věnce rodinného domku v Mikulčicích. Zaslouží si náš dík. Ve stejný den přišla na úřad paní a se slzami v očích nám na pokladnu podává bankovku 1.000,– Kč se slovy: „Pošlete to na nějaký účet na jižní Moravu těm chudákům lidem, co přišli o střechu nad hlavou“. Vdova, s minimálním důchodem, které zbývá sotva na jídlo. To je téma už moc vážné a nedokázal bych ho ani dobře přiblížit… Ale i takový je život. Tak si jen uvědomme, že dočkat se můžeme opravdu úplně všeho. I když je to někdy moc těžké, přinuťme se k optimismu. Pozitivní myšlenky budí pozitivní vibrace. A věnujte více pozornosti lidem, kteří na vás mají pozitivní efekt. Nezapomeňte – optimisté žijí déle.

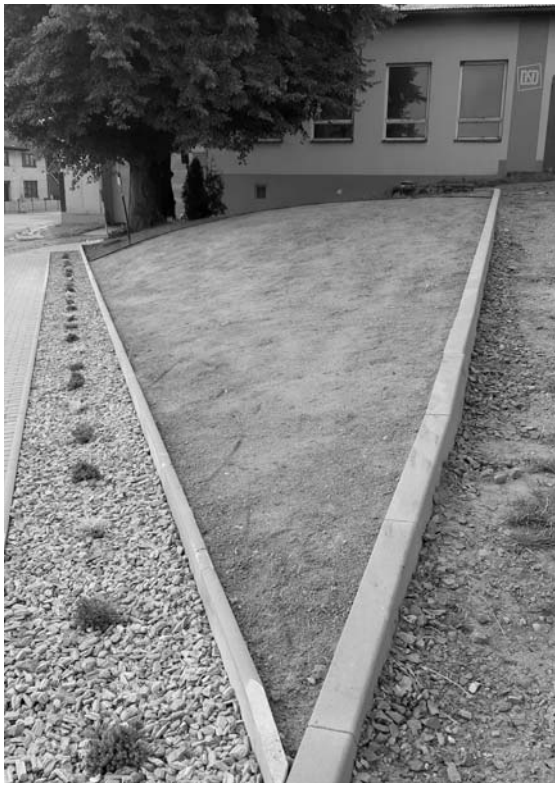
Petr Dostál

Kaleidoskop

Můj optimismus a má víra v to, že dostaneme finanční podporu z ministerstva pro místní rozvoj pro rozsáhlou modernizaci ulice Školní, zůstal nenaplněn. Nebylo to „nucení se do optimismu“, příznaku dnešní doby, o kterém píši v úvodníku, ale pevná víra, že úředník v Praze přes tu horu dodaných papírů, projektů a plánů pozná opravdovou nutnost k provedení opravy na ulici, kde stojí základní škola, mateřská škola a nadohled domov sociální péče. Denně tu chodí, v touze naučit se šťastně a rozumně žít, téměř tři stovky dětí a pedagogů. Přesto bylo naše úsilí o získání dotace plané a zůstalo nedoceněno a nevyslyšeno. Asi byly někde jinde díry a výmoly na vozovce ještě hlubší, nebo tam řidiči museli mezi výtluky kličkovat ještě více než ti naši. Přinejmenším to cítím jako nespravedlivé… Opravy této důležité ulice se ale nechceme vzdát. Ať už za cenu posunutí či odložení jiných akcí a plánů, ale do modernizace ul. Školní se pustíme. Už žádná ulice ucpaná auty. Chceme tady jinak šířkově uspořádaný prostor, bezpečný pro děti i dospělé, který by měl sloužit lidem a zvýšit kvalitu jejich života. V červnu bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele akce, zastupitelstvo schválilo smlouvu a nyní probíhají již konkrétní jednání o plánu a organizaci

Bystřická ulice

výstavby. Cena stavby, ovlivněna nynějším raketovým růstem všech nákladů, je vysoká, těsně pod šest milionů korun, ale v případě odložení a posunutí stavby cena nižší nebude. Naopak, vždy už bude jen vyšší. Termín zahájení akce v době prázdnin a dovolených byl ze strany firmy Cobbler nereálný, tak tedy očekávaný start až počátkem září. Jen ještě výzva směrem k rodičům: vysvětlete dětem, že na vymezené staveniště je zákaz vstupu, a také platí vždy zákaz vstupu do blízkosti provozovaného stroje.

Ulička vedoucí k zámku

Možná jste si všimli v ulicích městečka drobných nenápadných změn. Výsadba květinových trvalek do kamenné kůry u sousoší Cyrila a Metoděje, obdobná výsadba kvítí ve špici Náměstí naproti Nedělového, likvidace přerostlé zeleně a nová výsadba na ploše tržního místa, ale i založení nového trávníku a výsadba záhonu mezi DSD a hospodou Na sklepě, úprava „kruhového objezdu“ o pár desítek metrů dále, do kruhů zaseté květy lučních travin v parcích…Vím, že žádná ohromná estetika to není, ale každá malá změna k lepšímu může být impulsem pro další rozvoj ke zkrášlení obce. Každé takové nově upravené místo ve mě vyvolává pocit, že bych tam měl třeba zahrát na trubku. To jsem asi přehnal, ale rozhodně i takové maličkosti dokáží lidi kultivovat. Viděl jsem paní jdoucí nakupovat, jak se zastavila, upravila záhon, ba téměř pohladila kvítka a zase pokračovala v chůzi za svými zájmy. Milí místní zahradníci, my bychom ale potřebovali vaši pomoc. Třeba se zaléváním těchto květin, nebo třeba občasným vytrháním drobného plevele, který tam roste proti naší vůli, možná i občasným dosazováním drobných rostlinek. Obdivuji upravené předzahrádky u vašich domů, některé vypadají jako ze žurnálu. Někteří občané se starají o chodník a veřejné prostranství před svým domem opravdu ukázkově až vzorně. A jistě to není jen proto, že třeba čekají návštěvu, nebo že se chtějí pochlubit před sousedy. Mají to v krvi, je to pro ně normální a bylo by jim trapně, kdyby si před domem nevyčistili chodník nebo nevytrhali trávu. Zavazuje i rodinná tradice. Dříve každá babička měla metlu za vraty, a když bylo potřeba, tak zametla, pohrabala a uklidila. Dnes je lidí, kteří umějí vzít metlu do ruky, už hodně málo. Zametání před vlastním prahem je téměř zapomenuté řemeslo. Těm, co jsou lhostejní, bych dlouho vysvětloval, proč to chceme. Normální si uklidí a ti ostatní to stejně dělat nebudou. Prosím, tak vy pracovití, hlavně vydržte, třeba se časem přidá i pár ostatních, kteří přemýšlejí stejně, ale zatím se stydí.

Obec Vám děkuje a je vděčná.

Petr Dostál

Posezení u májky
aneb Kácení máje v době covidové

Dětský den a Kácení máje – to bývala dlouhá léta tradičně největší hasičská akce. Loni jsme kvůli covidové epidemii museli tuto krásnou akci oželet a letos v době, kdy je nutno začít všechno plánovat, nikdo nevěděl, jestli budou akce takového rozsahu povoleny. Nebyly – a proto jsme rozhodli o uspořádání komorní záležitosti – Posezení u májky v sobotu 29. května 2021. Pro děti byly připraveny zábavné hry, pro dospělé bohaté občerstvení, nechyběl ani déšť, který se na náš Dětský den rád vrací. A večer zakončilo pokácení májky tentokrát na téma velice aktuální, covidové – s podtitulem Balada o třech ministrech.

Posezení u májky bylo první vlaštovkou v našem kulturním životě, přišla spousta lidí, po dlouhých měsících lockdawnu se bavili a my všichni se s nadějí díváme do budoucna a doufáme, že se náš zámecký kulturní život vrátí do starých kolejí.

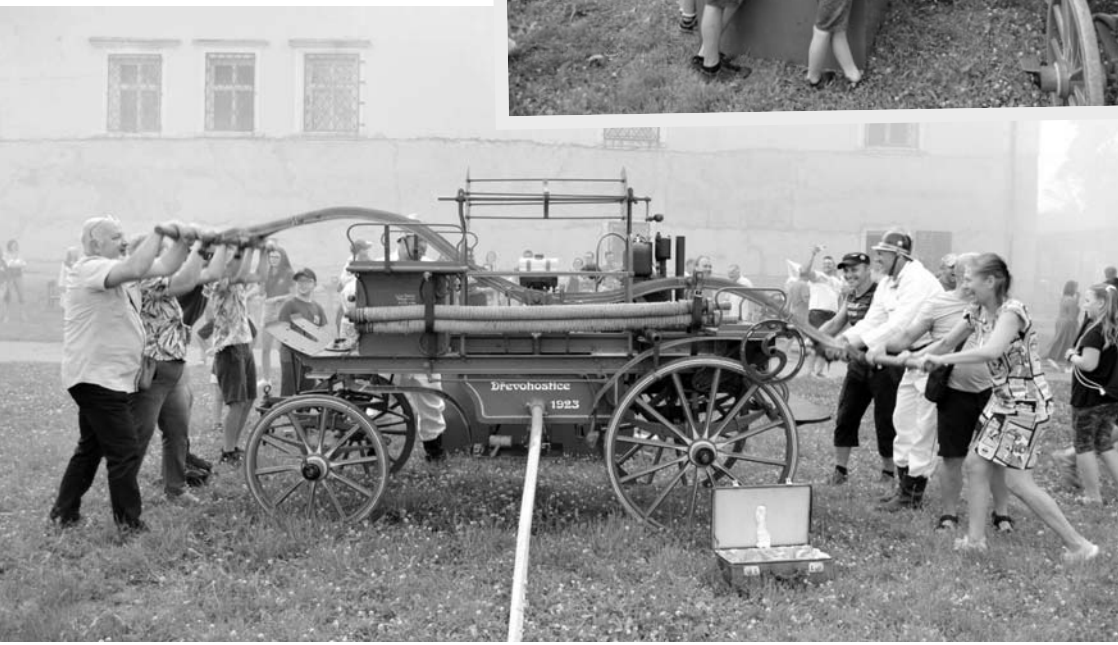

Večerní prohlídka zámku *aneb* Jak Dřevohostičtí během staletí krotili ohnivého oře

Již v loňském roce dřevohostičtí hasiči plánovali rozšíření muzea hasičské historie v druhém patře našeho zámku. Ke slavnostnímu otevření loni kvůli epidemiologické situaci dojít nemohlo, proto jsme slavnostní uvedení nové expozice naplánovali na rok 2021. Původně se výstava měla otevřít při večerní prohlídce zámku koncem dubna, což opět kvůli epidemiologickým opatřením nebylo možné, proto jsme tuto akci přesunuli na konec června – a sice na sobotu 26. června 2021 v podvečer. Chtěli jsme, aby byla výstava, která obsahuje hlavně hasičské přilby, přístupná veřejnosti před zahájením hlavní průvodcovské sezony na prázdniny, kdy funguje na našem zámku i informační centrum.

Jaké jiné téma jsme mohli zvolit než hasičské! Sice jsme se požárům našeho městečka věnovali již v roce 2013, ale letos jsme představení historie pojali trochu

jinak. Ukázku chaosu a neorganizace při hašení jsme demonstrovali na požáru zámku v roce 1620. Divadelníci nám předvedli, jak to asi mohlo vypadat, ze zámku vyskákala i spousta strašidel, která tam v té době rozhodně byla, a stateční vesničané zachránili Bílou paní, která potěšila děti košíkem plným hadů a myší, které z věže zachránila. Poté jsme se postupně v naší historii posunuli dále, až do 19. století, přesněji do roku 1884, kdy byl založen náš sbor dobrovolných hasičů – tehdy hasičský spolek. Opět trochu s nadsázkou nám divadelníci předvedli, jak to měl pan nadučitel Petr Vašíček těžké všechny přesvědčit k tomuto záslužnému kroku. Ale povedlo se. Následně nám hasiči ukázali, jak se dříve hasilo koněspřežnou stříkačkou a my jsme se přes požár věže v roce 1907 posunuli až do současnosti. Abychom si všichni uvědomili rozdíl mezi technikou dříve a nyní, vyjela zásahová jednotka s naší tatrou a předvedli ukázku hašení požáru i záchrany osoby ze střechy zámku, kdy mnohým tuhla krev v žilách, ale vše se díky profesionalitě našich dobrovolných hasičů povedlo. Ukázali jsme si i mnohdy velice těžkou práci telefonistů na záchranných krizových telefonních linkách. Takže opět od dávné historie až po současnost.

Aby byla minulost stále živá a lidé se mohli pokochat i poučit, vznikají historické výstavy a ze stejného důvodu jsme slavnostně otevřeli 3. část hasičského muzea – výstavu hasičské historie ve druhém patře dřevohostického zámku. Tato expozice je stálá, ale ve vedlejší výstavní místnosti je na přechodnou dobu možno vidět historii 20 let kroužku Mladých hasičů. Rozlívalo se šampaňské, slavnostní proslov měl starosta SDH Dřevohostice Pavel Mrtvý a starosta městečka Petr Dostál a všichni jsme mohli připít na úspěch nové expozice. A nakonec se všichni účastníci večerní prohlídky zámku mohli podívat do vnitřních prostor zámku, na věž nebo do všech částí hasičského muzea.

Dva dny před touto naší slavnostní akcí se stalo něco, co nikdo z nás v našich krajích nečekal – řádění jiného živlu než ohně, a sice tornáda na jižní Moravě. Ničivou sílu mělo možná ještě větší než oheň. Proto jsme se rozhodli, že vstupné dobrovolné věnujeme na pomoc těmto postiženým oblastem. Díky vám všem, kteří jste se naší akce zúčastnili a přispěli, se vybralo celkem 5 565 Kč a celá částka byla zaslána na účet obce Mikulčice, aby se dostala k potřebným lidem. Děkujeme všem a těšíme se na příští rok, snad již tradičně koncem dubna. Téma máme připravené, ale neprozradíme. Přijďte se podívat!

Michaela Roubalíková

Pomoc obcím postiženým ničivým tornádem

Naše jednotka pomáhala 2. 7. 2021 v Mikulčicích, které 24. 6. 2021 zasáhlo ničivé tornádo. Po domluvě se starostou městyse jsme byli na druhý den ráno přihlášeni na operační středisko HZS Olomouckého kraje na pomoc. Za necelý týden jsme nasbírali materiální pomoc od místních občanů a živnostníků (cca 2,5 tuny stavebního materiálu) a náš sbor vyčlenil částku 20 000,–, za kterou jsme nakoupili podstřešní folie. Na doporučení jihomoravského krizového štábu jsme byli vysláni do areálu Moravských naftových dolů v Lužicích, kde se nacházel sklad humanitární pomoci. Tam

jsme dorazili okolo 9. hodiny ranní, vyložili materiální pomoc a poté jsme se vydali do Mikulčic pomáhat rodině, která měla strženou střechu. Konkrétně jsme na domě dělali nový věnec. Nikdo z nás nevěřil, že bychom to za pouhý jeden den stihli, ale po 12hodinové práci se nám podařilo společně s dobrovolníky z Tišnovska udělat celý obvod domu a ještě také střechu provizorně zakrýt.

Tímto bych chtěl poděkovat místním občanům, kteří přispěli a dále členům zásahové jednotky, kteří na místě pomáhali.

Martin Josiek, velitel SDH

Příměstský tábor

Do roka a do dne se stal zámek opět naší základnou pro příměstský tábor, a tak se na celý týden rozezvučel dětským smíchem, hlaholem, pištěním, ječením a překřikováním. Šestadvacet menších i větších skřítků, trpajzlíků a divožen se úderem pondělní sedmé ranní přiřítily do zámku jak tornádo do Mikulčic, seznámení proběhlo v první půlhodině a už jsme fičeli na téhle turbo vlně až do pátku. Počasí bylo objednané, a tak jsme všechen čas, který jsme měli vyčleněný na pobyt v místě, trávili v zámecké zahradě a zámek tak neutrpěl vážnější újmy.

Hned zčerstva a plni sil jsme si v pondělí nabarvili a namalovali trička, to abychom se na potulkách po okolí poznali. Ono totiž uhlídat takovou bandičku je docela perná práce a každá pomoc byť v podobě jednotného trika je vítána. Odpoledne rychle do lesa nasbírat materiál pro hmyzí dům a šupem zpět na zámek. Kladivo a hřebíky do ruky a za chviličku už mají hmyzáci dům jak z katalogu.

V úterý jsme naplánovali repete výlet do Rožnova, vloni nám totiž celý propršel. Inu, jak pravil klasik…chčije a chčije. Letos nám za odměnu vymodlené počasí vyšlo. Takže šupky dupky hušky hajdy do hasičského a tesařského auta, na nádraží všechny kousky přeskládat do vlaku, nic a nikoho nenechat na nádraží a už fičíme. Přistáváme v Rožnově a přesouváme se do valašské dědiny, jukneme do světnic a sednic, kováren, sušíren a školy a už v jednom domku tiše usedáme k vyprávěnkám. Děcka seděly, mlčely a poslouchaly, já stála v němém úžasu, jakpak se to té kouzelné tetičce podařilo. Po poslední připravené větě a otázce: „Chcete, abych vám ještě něco vykládala?“ zaznělo jednohlasné „ano“, načež zůstala v úžasu i kouzelná tetička. A tak tahala esa z rukávu a vyprávěla, jakpak se rodí draci, co je ukryto pod Radhoštěm a kdo sídlí pod Čantoryjí. Úžasné kouzlo okamžiku. Načež taháme my z batohů nikoliv esa, ale řízky a pokračujeme svižně až na Jurkovičovu rozhlednu. A pak z kopce už se koulíme docela v pohodě, zastavujeme se na náměstí na zmrzku a pak již tradičně dobíháme na nádraží, abychom stihli vlak. My vlastně permanentně někam dobíháme.

Středeční dopoledne patří muzikoterapii, poznáváme nezvyklé hudební nástroje, některé si pamatujeme už z loňska. A všechny si taky můžeme vyzkoušet a na všechny zahrát. Lektorka Alča také objevila magické kouzlo, jak uklidnit děti a přimět je ke spolupráci. Na závěr je z nás už totiž opravdová kapela. No a odpoledne na probrání trošku sportu. A ne jen tak nějakého, ona totiž proběhla hned olympiáda. Zahájení, vlajky, nástup a olympijské disciplíny. Sportovní duch, týmová spolupráce a podpora.

Ve čtvrtek jsme měli speciální úkol, hledali jsme totiž ztracený zvon. Po teoretické přípravě jsme vytvořili forenzní tým a vydali se pátrat a hledat. Indicií a důkazů byla spousta, a přestože se nám dařilo úspěšně objasňovat, museli jsme se v polovině cesty zastavit, vydechnout a udělat poradu forenzního týmu nad hromadou langošů u Grňů. Falešná stopa nás zavedla na zámek, nicméně místo objevu ztraceného zvonku bylo tam, kde bychom ho nečekali, na hřbitově. Zazvonil zvonec a kdepak, pohádky není konec, ale dokonce hned třikrát nám zazvonil proto, aby nám splnil tajná přání. Ale pozor dospěláci, přání se nesmí říct nahlas, pak by se totiž nesplnilo, to je jasná věc.

Přichází poslední táborový den a s ním cesta do neznáma. Autobusem se přesouváme do Křtomile, chviličku pobudeme na místním hřišti a pak kolem potoka dále. Vlastně ne tak docela kolem, potok nemůžeme jen tak minout, voda je totiž náš živel, takže všichni pěkně vymáchat. A pak pěkně dále polem, pouští až k rybníku do Ochoz. Možná ani mnozí z vás, kteří čtete tyto řádky, tohle místo neznáte. Takže tip na výlet i pro vás. A vyhřáté děcka udělaly první co, no jasně, hupsly do rybníka. Pro nás coby doprovod nejdelší hodina v životě. Ale kdo má strach, nesmí do lesa, a do rybníka už vůbec ne. Obezřetnost je namístě, ale strach ne, ten v celém našem týdnu prostor nemá, ten totiž zbytečně omezuje. Jsem ráda, když se děti nebojí vyzkoušet v rámci možností vše, co je potká. Oni se totiž nepustí do ničeho, o čem nejsou sami přesvědčeni, že zvládnou.

A teď už vážně zazvonil zvonec a táboru je konec. Moje přání zašeptané do zvonku nebylo nic osobního, vyslovit nahlas ho nemůžu, aby nepřišlo o své kouzlo, ale pokud se vyplní, budu nejšťastnějším člověkem.

Budu se opakovat, ale nemůžu jinak. Děcka jsou prostě úžasná stvoření. Na jednu stranu sice o veškerou svou energii přijdete, takže nejoblíbenější hra na zombíky je vlastně váš přirozený stav, nicméně odnesete si dvakrát tolik a ještě hromadu navíc. Těžko popsatelné a kdo nezažil, nepochopí. Děkuji všem, kteří v tom jedou se mnou a vždycky ochotně pomůžou, přestože některé nápady jsou fakt na zlatého bludišťáka, já vím. Děkuji dospělákům, kteří mě, jenž jsem dospělá jen v zrcadle a na papíře, občas stáhnou zpátky na zem. Rodičům velký dík za důvěru a samozřejmě za děti. Největší odměnou je totiž… pojď, jdeme domů… ne mami, tati, já ještě nechci.

Věra Obkráčilová

Evropská míle 2021 v Dřevohosticích

Novým celoevropským projektem letošního roku pořádaným organizací ISCA (International Sport and Culture Association), otevřeného i pro veřejnost a zastřešuje ho Česká obec sokolská prostřednictvím Odboru všestrannosti, do kterého se zapojila i naše Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice je „Evropská míle“. Cílem je přimět lidi znovu k aktivitě, omezené v důsledku opatření způsobených pandemií. Do projektu se mohl zapojit každý (včetně zdravotně hendikepovaných), kdo chce překonat vzdálenost 1 míle (1,6 km) formou chůze, běhu, jízdy na kole, kolečkových bruslích nebo dalšími způsoby pohybu a tuto vzdálenost darovat. Darované míle se započítávají do celkového evropského součtu a umožní organizaci ISCA poskytnout peněžní dar nadaci The Daily Mile Foundation, která pracuje na tom, aby školní děti běhaly každý školní den 15 minut (1 míli) v zapojených evropských zemích. Den Evropské míle se uskutečnil 5. června 2021 v týdnu konání dalšího projektu, a to MOVE Weeku. Děkujeme všem, kteří se této charitativní akce účastnili, a také díky nim naše jednota zaslala (darovala) 83 mil za 83 účastníků. Ti byli odměněni certifikátem, plackou s logem Evropské míle a přívěskem. Informace čerpány z podkladů Odboru všestrannosti ČOS.

Děkuji i všem organizátorům akce za bezpečný a hladký průběh projektu.

Jaroslav Jančík

Prázdninové tréninky malých fotbalistů probíhají každé úterý od 17.00 do 18:00 hodin. Pokud máte doma malého sportovce, tak ho přiveďte. Možná máte doma malého „Nedvěda, Rosického, Čecha nebo Schicka“, ani o tom nevíte. Nepotřebuje nic kromě sportovní obuvi a pití. *Jaroslav Jančík*

21. ročník Záhorského cykloorienťáku

Za tradičního pořadatelství hostince Na Špici, městysu Dřevohostice a cykloseskupení DR.A.CY. byl uspořádán v sobotu 5. června 2021 už 21. Záhorský cykloorienťák.

Tento orientační bodovací cyklozávod dvojčlenných družstev se těší velké oblibě a letos se na startu sešlo na 125 závodníků v kategoriích rodinný výlet, muži 80 (součet věku), muži 80+, ženy, mix, elektrokola, dvojkola a speciály. Závod je převážně v terénu a jede se na horských nebo trekingových kolech.

Počasí bylo letos jako na objednávku a vydrželo až do podvečerních hodin, kdy organizační vedení závodu vyhodnotilo upomínkovými předměty a věcnými cenami nejlepší účastníky.

Absolutní vítězství z předchozích let obhájili Petr Zemánek a Pavel Pok jedoucí za cyklotým DR.A.CY.

Za zdárný průběh celé akce patří poděkování městysi Dřevohostice a především Jirkovi Kasperlikovi, Pavlu Zehnálkovi a Laďovi Sigmundovi.

Pořadí v jednotlivých kategoriích

Rodinný výlet (42 závodníků): 1. Zdeněk a Jiří Pospíšilíkovi • 2. Pavel a Radim Skopalovi • 3. Aleš a Matěj Grebeníčkovi

Mixy (38 závodníků): 1. Marek Beňo s dcerou • 2. Banciková, Sobek • 3. Vinklárková, Šidla

Muži do 80 let (14 závodníků): 1. Janda, Krejčí • 2. Podola, Vrubel • 3. Adam a Adam Tellingerovi

Muži nad 80 let (20 závodníků): 1. Zemánek, Pok • 2. Sobek, Navrátil • 3. Petr Neděla, Roman Vašina

Ženy (8 závodnic): 1. Alena Sigmundová, Alena Drdová • 2. až 3. Spolek Kratochvíl ve složení Alena Brtníčková, Denisa Zdráhalová, Věra Obkráčilová, Marcela Albertová, Markéta Nedělová a Simona Večeřová
Elektrokola a Solo jezdec: Dostálovi z Čech a Ladislav Marek

Hodně zdaru a správný směr
Zdeněk Krutil a Ladislav Sigmund

Další cykloakce:
28.–29. 8. Turzovka • 19. 9. Cyklopouť ke sv. Kryštofovi

Dva roky na Dračku

Od odemknutí rybníků Dračky u Debrného mlýna již uplynuly téměř 2 roky. Rozhodli jsme se vás seznámit s fungováním rybníků jak po stránce požadavků z Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, tak i se samotným hospodařením našeho spolku Rybáři Dřevohostice, z. s.

Rybníky byly revitalizované z dotací, které přinášejí i spoustu kritérií a podmínek. Jedna ze základních podmínek, která je na nás vázána, je vytvoření společenství ryb,

které bude mít pozitivní dopad na ekologický stav vodní nádrže. Předmětná nádrž má velikost 0,3 ha, což při stanoveném maximu cca 300 kg biomasy ryb na ha znamená, že maximální hodnota pro předmětnou nádrž činí přibližně 100 kg biomasy ryb – myšleno biomasy všech druhů a všech věkových stadií, nikoli biomasa pouze „užitkových“ ryb v „lovné“ velikosti.

V minulém roce nám byla povolena rybí obsádka o následujícím složení:

Lín L (2) 100 ks, cca 15 kg (velikost ryb cca 15 cm);

Perlín 5–8 kg;

Štika Š (1) 10 ks (velikost cca 15 cm).

Jak můžete vidět, tak za 2 roky tam toho moc nemáme.

Tím se dostáváme k samotnému fungování spolku. Těmito limitujícími hodnotami se budeme muset řídit ještě cca 8 let. Máme za sebou již 2 roky práce, práce a jen „malou“ cenu útěchy v podobě spokojených návštěvníků, kteří zde zavítají na procházku. Tím bych chtěl i vám občanům, co projevili zájem o vstoupení do spolku, říct, že momentálně přijímáme členy, kteří jsou ochotní a schopní pomoci v údržbě zeleně v okolí rybníků. Jak již bývá ve spolcích zvykem, vše dělají členové ve svém volnu a zdarma. Případné náklady na těžší techniku při čištění náhonu platíme z členských příspěvků. Techniku pro sečení nám zapůjčuje obec a v letošním roce nám byla schválena dotace na nákup křovinořezu.

Chtěl bych touto cestou poděkovat vedení obce nejen za samotnou realizaci revitalizace rybníků, ale také za vstřícnost k našemu celkem mladému spolku.

Radim Češelka, předseda

Něco z klubu seniorů

5. 6. 2021 pořádal Sokol Dřevohostice charitativní akci Evropská míle 2021 v Dřevohosticích. Této akce v jízdě na kole se zúčastnila předsedkyně klubu.

10. 6. 2021 se některé členky rozhodly pro výlet autobusovým spojením. Vybraly si sv. Hostýn. Počasí přálo a tak se výlet ke spokojenosti vydařil.

za klub seniorů Božena Pokusová

Zemědělství v Dřevohosticích před 100 lety

Jak jsem se již někdy zmínil, můj tatínek si zapisoval vše o hospodaření a co ve svém životě zažil. Mimo jiné mám jeho zápisky, jak se hospodařilo v době před sto lety. Narodil se v roce 1910, ještě za Rakousko-Uherska.

Koňské spřežení v cukrovaru

Protože byl v Dřevohosticích velkostatek původně patřící k zámku, nenacházeli se u nás velcí sedláci. Po odkoupení zámku, lesa a polí městečkem byl velkostatek pronajímán. Později si zemědělci pole od velkostatku pronajímali nebo odkupovali. Našel jsem seznam velikostí obhospodařovaných polností v roce 1941. Nejvíce polností měl starosta David, č. 103 (16,5 ha). Další nad 10 ha byli: Sytková, č. 62, Spáčil, č. 119, Srovnalík, č. 192, Srovnal, č. 69, Matějíček, č. 164 a Hostaša, č. 71.

Menší zemědělci používali k tahu kravské spřežení, někteří měli i dva páry tažných krav. Zemědělec, který měl koně a obdělával méně než 10 hektarů, využíval koně k dopravě i pro jiné občany. Krávy používané k tahu dojily méně, přesto se vyplatilo, když nepracovaly – dojily více. Menší zemědělci (chalupníci) měli jednu krávu. Když potřebovali například orat, domluvili se s dalšími chalupníky a krávy spřahali. Na Novosadech vyjelo při hlavních polních pracích 20 kravských spřežení a čtyři páry koní.

V cukrovaru se k tahu používali tažní voli, později postupně byly volské potahy nahrazovány nákladními auty. Volským spřežením se dováželo do cukrovaru z nádraží v Bystřici pod Hostýnem například uhlí, vápenec a jiné suroviny. Dobře živené volské spřežení utáhlo více než pára koní.

V Debrném mlýně měl pan Bedřich Spáčil chovné hřebce, kteří byli na vysoké chovné úrovni. V „pastérni“ č. 230 byli chováni plemenní býci.

Kravské spřežení

Počet tažných zvířat v Dřevohosticích k 3. prosinci 1943: koně tažní 28, tažní voli 16, krávy tažné a zároveň dojnice 208, krávy jen na dojení 34. Počet tažných krav oproti počtu koní je udivující. V sousedních vesnicích byli větší sedláci, kteří obdělávali více hektarů. Proto používali k tahu většinou koně, kravařů byla menšina. Téměř v každé chalupě měli dojnou krávu, kterou používali také k tahu. Na orbu, odvoz hnoje, obilí z pole a cukrovky do cukrovaru jim vypomáhali sedláci koňským spřežením. Oni jim většinou neplatili penězi, na oplátku jim pomáhali na polích ručními pracemi.

František Kužel, Vlastivědný spolek Žerotín

Z pohádky do pohádky

„Snad se už školka otevře.“ Tak tuhle větu si v různých formách skloňoval od března snad každý. Po uzavření všech MŠ v ČR 1. března 2021 přišla na řadu distanční výuka, která byla ale pro děti z mateřských škol specifická. Nebyl online přenos jako ve školách, ale připravovaly se pro děti materiály k samostudiu (omalovánky, pracovní listy, písničky, pohybové hry a další). 12. dubna se mateřské školky za určitých podmínek (testování) otevřely, ale jen pro děti rodičů vybraných povolání. Až konečně 10. května jsme se mohli potkat všichni a to myslím doslova. Po dlouhé době jsme přivítali ve třídě Včeliček paní učitelku Bc. Zdeňku Peichlovou a už jsme byli ve školce konečně všichni kompletní.

Počasí nám přálo, proto se všechny plánované akce uskutečnily. Proběhlo vystoupení dětí ze třídy Berušek na vítání občánků v zámku Dřevohostice, viděli jsme ukázky dravých ptáků na školní zahradě a také jsme absolvovali focení, kde se vystřídaly všechny třídy z MŠ. Jelikož jsme nemohli uspořádat z důvodu mimořádných opatření besídku pro maminky ke Dni matek, tak jsme jim ze seskládaných fotografií vytvořili krátké video. Mezi největší akce patřil sportovní den, který se uskutečnil 23. června 2021 na školní zahradě MŠ. Téma bylo Z pohádky do pohádky a mělo velký úspěch. Děti zdolávaly různé úkoly na stanovištích, kterým vládly pohádkové postavy. Na závěr jsme se za účasti pana starosty Petra Dostála a budoucí paní učitelky ze ZŠ rozloučili s předškolními dětmi a „bránou“ je poslali do další etapy jejich života.

V průběhu letních prázdnin je Mateřská škola Pramínek uzavřená od 12. července do 15. srpna. A po těchto prázdninách se všichni těšíme, že naskočíme do dalšího, snad už „normálního“, školního roku.

Bc. Jana Šimčíková, učitelka

Projektové dny ve škole i mimo ni

Letos si žáci školních lavic moc neužili. Hned z podzimu je vyhnala k domácím počítačům mimořádná opatření vlády. Distanční výuka se však protáhla na několik měsíců a to, co se zpočátku zdálo poutavé, časem zevšednělo. Dětem začali chybět spolužáci, společná setkávání, společné prožitky. Dokonce, a to by ještě nedávno nikdo neřekl, jim začala chybět škola a jejich učitelé. A učitelé se zas těšili na své žáky. Hned, jak to bylo možné, si společné učení náležitě užili. Závěr roku se nesl ve znamení projektových dnů ve škole i mimo školu. Co učitelé s pomocí vybraných odborníků z praxe dětem připravili? Co nového se děti naučily? Jak si to společně užili? O tom jsou následující řádky. *Jana Zajícová*

Prváci a druháci na výletě

Na konci školního roku jeli žáci 1. a 2. třídy se svými učitelkami a paní asistentkou na výlet. Tady jsou postřehy některých žáků:

- ***Hanka a Filip*** Na výlet jsme jeli do ZOO Lešná. Bylo hezké počasí. Hladili jsme a krmili rejnoky, byli slizcí.
- ***Vašík a Kája*** Paní průvodkyně nám povídala o malém slůněti. Je to kluk slona afrického a má moc „tet."
- ***Eliška*** Nejvíce se mi líbili tučňáci. Koupili jsme si hračky a ledovou tříšť a zmrzlinu. Byla to mňamka.
- ***Jakub a Liliana*** Viděli jsme žirafy, pštrosy plameňáky a slony. A moc jsme si to užili.

Krajem kolem Hostýna – projektový den 3. třídy

Cílem našeho projektového dne mimo školu bylo posílení sociálních vazeb mezi spolužáky, poznávání a hledání společných zájmů, podpora vzájemné komunikace, spolupráce a pomoci s využitím hravých zábavných aktivit během společného pobytu v přírodě spojeného s turistickou vycházkou a poznáváním nedalekého okolí svého bydliště.

Navštívili jsme prostředí bývalého pravěkého hradiště Hostýn, významné poutní místo prohlášené v r. 2018 národní kulturní památkou České republiky. Viděli jsme vyhlídkovou věž s vyhlídkou na obce v širokém okolí, větrnou elektrárnu, baziliku. V areálu poutních domů jsme si prohlédli v Jurkovičově sále muzeum s expozicí historického vývoje Hostýna a expozici přírodnin, flóry a fauny Hostýnských vrchů. Během pobytu v přírodě

v okolí Hostýna a při turistické vycházce z Hostýna do Bystřice pod Hostýnem si děti prakticky ověřily a uplatnily své poznatky o lese a jeho významu, poznávání stromů, orientaci v terénu, správném chování turistů v přírodě. Dojmy z výletu a jeho hodnocení provedly děti samy:

- ***Oliver Jantula*** Na Hostýně bylo krásné počasí a bylo teplo. Hráli jsme zajímavé hry, viděli jsme větrnou vrtuli a šli jsme i do muzea. Potěšil mě velký výhled a napil jsem se z pramenu.
- ***Karina Ticháková*** Nejvíc mě bavila procházka temným lesem a hry. Na Hostýně jsem ještě nikdy nebyla, takže to pro mě byla novina. Líbila se mi hra na kolíčkového krále, protože jsme paní učitelce připnuli na její batoh všechny kolíčky.
- ***Nela Ondrušková*** Nejvíce se mi líbilo v muzeu. Překvapilo mě, že jsme z Hostýna viděli až do Dřevohostic. Měla jsem radost, že jsme si mohli něco koupit.
- ***Vojta Zmeškal*** Bavily mě hry Molekuly, Kolíčkový král anebo vodění se poslepu. Byly tam i stánky a kupovali jsme si různé věci. A byla tam moc dobrá voda. Líbilo se mi scházení z Hostýna. Byl to moc krásný výlet a za to děkuji paní učitelce. Bavilo mě všechno, co jsme dělali.
- ***Štěpán Fuksa*** Zjistil jsem, že na Hostýně je pískovec. Překvapil mě výhled na krajinu. Bavila mě hra na kolíčkového krále. Nejlepší byla cesta dolů, když jsme šli lesní cestou.
- ***Standa Janota*** Bavil mě nákup ve stáncích a vycházka lesem. Části lesa byly vykáceny, protože stromy zničil kůrovec. Někteří si napustili „zázračnou vodu“. Cestou zpátky jsme hráli různé hry a nejlepší byla hra Kolíčkový král. Před koncem výletu jsme si dali zmrzlinu, někteří i ledovou tříšť. Byl to skvělý výlet.

Marcela Tománková, učitelka 3. třídy

Projektový den Život na vsi a řemesla našich předků – 4. třída

V úterý 22. 6. jsme vyrazili se čtvrťáky do Rožnova pod Radhoštěm. Začátek výletu nám poněkud adrenalinově zpestřilo počasí. Už během srazu na nádraží V Bystřici pod Hostýnem se obloha černě zatáhla natolik, že se dokonce zapnulo pouliční osvětlení, přidal se silný vítr a vzápětí liják a kroupy, který nás vehnal do suché náruče nádražní čekárny. Naštěstí se to nejhorší stihlo přehnat ještě, než jsme nastoupili do vlaku. Po zbytek dne se počasí umoudřilo, a tak jsme si výlet mohli patřičně užít. Čekala nás návštěva skanzenu, kde jsme se seznámili s životem na vesnici v 19. století, a poznávali jsme, jaká řemesla tehdy lidé ovládali a co všechno potřebovali ke svému každodennímu životu. V Mlýnské dolině jsme obdivovali v provozu brusku v kovárně, vodní mlýn, valchu a pilu. Navštívili jsme i lisovnu oleje. Ve Valašské dědině jsme měli možnost porovnat způsob života na vsi v minulosti s tím dnešním. Děti nadšeně prolézaly každou chaloupku a v ní kdejaký koutek, včetně prasečího chlívku. Chrochtání a kvičení jim šlo přímo báječně. Velký úspěch slavil výstup na Jurkovičovu rozhlednu, odkud jsme shlédli do údolí a nechali se osvěžit příjemným vánkem. Pak už na nás čekalo Dřevěné městečko a v něm zajímavé měšťanské domy. Zašli jsme se ztišit i do kostela sv. Anny a prošli přilehlý hřbitov – Valašský Slavín, kde děti měly za úkol najít náhrobek našeho vynikajícího atleta, světového rekordmana a několikanásobného olympijského vítěze Emila Zátopka. Po potřebném

odpočinku a občerstvení jsme se vydali zpátky na vlak, unavení, trochu zmoření horkem, ale spokojení.

Tady je pár dojmů, jak je zaznamenali samotní čtvrťáci.

- ***Alina Nykolyshyn*** Navštívili jsme tři areály – Mlýnskou dolinu, Valašskou dědinu a Dřevěné městečko. Mně se ze všeho nejvíc líbila Jurkovičova rozhledna, dostali jsme krásné vstupenky a cestou nahoru jsem se docela třepala, tak jsme radši počítali schody. Bylo jich 102!
- ***Lexa Gjurov*** Na rozhlednu jsem vyšlapal jen pár schodů, protože se bojím výšek. A ve vlaku jsem si zapomněl kšiltovku, vlak se rozjel a já už ji nikdy neuvidím…
- ***David Hofírek*** Když jsme si procházeli Valašskou dědinu, tak tam byl chlívek a my jsme si hráli na prasátka. Moc se mi líbila i rozhledna.
- ***Vojtěch Bartoška*** Nejvíc se mi líbila Valašská dědina. Prošli jsme všechny domy. V Mlýnské dolině jsme viděli různé zemědělské nástroje. Domů jsem přijel pěkně zpocený. Ukázal jsem fotky rodičům a bráchovi a všichni byli moc rádi, že jsem se vrátil živý a zdravý.

Vodní svět – 4. třída

Ekosystémy řeku a rybník jsme mohli letos poznávat všemi smysly. Den voněl létem, sluníčko pálilo, voda v Bystřičce zurčela, když se banda čtvrťáků vyzbrojena gumáky a cedníky vydala za dobrodružstvím. Zatímco paní učitelka vezla na kole další výbavu v podobě misek, skleniček s lupou, klíčů k poznávání rostlin a živočichů, děti se předháněly, kdo ponese udice. Ty byly příslibem toho, co se bude dít. Obětavým průvodcem celého dopoledne se stal pan asistent Pešák – zanícený a zkušený rybář. Hned na prvním stanovišti bylo veselo. To když děti vybavené gumáky, lovily na měl-

čině řeky Bystřičky drobné vodní živočichy. Pod kameny objevily pijavice, larvy a kuklu chrostíka, larvy jepic, v síťkách cedníků uvízlo několik malých rybiček. Všechnu tu drobotinu jsme za průběžného vylévání vody z gumáků pozorovali pod zvětšovacími skly. Při soutoku Bystřičky s Lutětínkou jsme poprvé nahodili udice. Měli jsme políčeno na jelce, ale ti byli asi právě po snídani, protože o naši návnadu nejevili zájem. Úspěšnější jsme byli u rybníka „za koupelkou". Tady se nám podařilo z vody vytáhnout několik plotic a dokonce i kaprů. Vzbudili jsme i pozornost kolemjdoucích, ti se živě zajímali o naše snažení a sdíleli s námi radost z lovu i krásného dne u vody.

Jana Zajícová

Výlet na Pustevny – 5. a 7. třída

Ve čtvrtek 17. června jsme se vydali společně se 7. třídou na výlet na Pustevny. Autobus nás zavezl do Trojanovic, odkud nás lanovka vyvezla na Pustevny. Po vysednutí z lanovky naše cesta pokračovala na stezku Valaška, odkud byl nádherný výhled na okolní krajinu. Všichni jsme vyzkoušeli prosklenou plošinu sky walk. Pokračovali jsme k historickým domům – Libušínu a Maměnce. Cestou k soše Radegasta jsme si nakoupili spoustu plyšáků a jiných suvenýrů. U sochy Radegasta jsme si udělali společnou fotku, posilnili jsme se a pokračovali jsme na Radhošť. Byla to naše poslední zastávka. Pak už nás čekala cesta zpět do Trojanovic, kde na nás čekal autobus.

Jsme rádi, že jsme mohli ke konci tohoto školního roku podniknout alespoň výlet na Pustevny. Počasí bylo nádherné a všem se nám výlet moc líbil. *Žáci 5. třídy*

Výlet do lanového parku – 6. třída

Náš školní výlet začal kolem sedmé hodiny ranní, kdy jsme se sešli my, šesťáci, na přerovském vlakovém nádraží, odkud jsme vlakem odjížděli do Olomouce.

Cesta byla fajn, to jsme ale ještě netušili, co nás čeká po příjezdu. Když nám paní učitelka sdělila, že potrénujeme naši fyzickou kondici a půjdeme 4 km pěšky do lanového centra, moc se mi nechtělo, bylo totiž hrozné horko.

Nakonec jsme všichni cestu přežili a na jejím konci nás čekala veliká odměna, lanové centrum, kde se nás ujaly dvě místní lektorky, které nám daly jisticí pásy a ukázaly nám nezbytné věci k tomu, abychom mohli lozit ve výškách. Na ty atrakce, které byly ve výškách, jsem sice nešla, jelikož jsem se bála, ale o to víc jsem si užila

atrakce na zemi (suprovou lanovou houpačku, nafouklý pytel s vodou atd.). Po necelých třech hodinách náš program v lanovém parku končil, což mi bylo líto, protože se mi tam fakt líbilo.

Po návštěvě lanového centra jsme byli ještě v Šantovce na oběd a odtud jsme spěchali do planetária, kde jsme viděli zajímavý film o vzniku naší planety a zhlédli jsme prima výstavu, na které jsme se dověděli třeba to, kolik bychom vážili na různých planetách.

Byl to pro mě zatím ten nejlepší výlet, na který jsem se školou kdy jela, a doufám, že takových výletů bude ještě mnohem víc. *Natálka Janáková*

Mokrou nohou po Moravě – 8. třída

Dne 23. června jsme se my osmáci vydali na výlet. Když nám pan učitel Foukal s paní učitelkou Pechálovou týden předem řekli, že poplujeme na raftech, začali jsme se okamžitě strašně těšit. Od pana Ladislava Foukala jsme se při přípravě na celou akci dozvěděli spoustu zajímavostí o Pomoraví, takže jsme se těšili ještě víc.

Když nastal Den V, tedy Den Výletu, vyjeli jsme do Postřelmova. Cesta probíhala bez problémů, všichni jsme hleděli do mobilů a nezlobili. Když autobus zastavil, převlékali jsme se do plavek a také impregnovali. V té chvíli jsme se ocitli v bílém obla-

ku repelentů, načež jsme se začali dusit. Přiotrávení jsme se odebrali ke břehu řeky Moravy, kde se už nafukovaly rafty. Popadli jsme pádla a vesty, každá skupinka dostala i svého instruktora a mohli jsme se nalodit a vyplout.

Cesta byla akční. Stačila chvíle a rozpoutaly se vodní bitvy, cákali jsme po sobě Moravou, dokonce se i spolužáci shazovali do řeky. Voda byla ale příjemná a počasí nám také velice vyšlo. Místy však byly popadané stromy, ale to nám nevadilo a v pohodě jsme je obepluli. Celí mokří jsme se vylodili na tábořišti v Lukavici, kde jsme se usušili, převlékli a udělali si táborák, na němž jsme si opekli šťavnatý špekáček, který jsme si po dvanáctikilometrové plavbě zasloužili.

Na dalším bodě naší výpravy, v Lošticích, jsme měli hodinový rozchod. Rozprchli jsme se do cukráren a restaurací, pár spolužáků si dokonce koupilo místní specialitu, tedy tvarůžky. Ty začaly díky Viktorovi, který se rozhodl je také sníst cestou, „vonět“ po celém autobuse.

K Rešovským vodopádům jsme si udělali parádní osmikilometrovou túru lesem. Vodopády byly krásné, v ledové vodě jsme si oplachovali nohy, někteří odvážlivci se i koupali. Jako všichni pořádní osmáci jsme ale dělali takový kravál, že jsme neviděli žádné ptactvo a zvěř. Upocení a unavení jsme došli k autobusu, kde jsme usoudili, že výlet to byl naprosto super a i přes ten otravný hmyz bychom si jej dali rozhodně znovu.

Eda Foukal

Výlet na Pustevny – 9. třída

Dne 22. června 2021 jela 9. třída na školní výlet na Pustevny. Když jsme se ráno vzbudili, tak pršelo a nevypadalo to, že někam pojedeme. Ráno jsme si dali sraz ve škole, kam za chvíli přijel náš autobus. Jeli jsme asi hodinku a půl a moc jsme se těšili. Dojeli jsme do Trojanovic, kde jsme nastoupili na lanovku. Někteří se báli, že spadnou. Nahoře na Pustevnách jsme to rozjeli. Pouštěli jsme si písničky a měli jsme dobrou náladu. Nejdříve nás čekala stezka Valaška, na které byl nádherný výhled a spousta zábavy. Poté jsme si udělali přestávku na svačinu. Před námi byla dlouhá cesta na Radhošť. Někteří z nás nasadili tempo a šli, ale našli se i ti, na které se stá-

le čekalo. V průběhu cesty jsme také různě odpočívali a kochali se výhledem. Když jsme došli k Radegastu, mohli jsme si něco koupit a udělali jsme si společnou fotku. Cesta byla celkem dlouhá, ale povídali jsme si a zpívali jsme si. Nahoře na vrcholu Radhoště bylo slunečno a nádherné okolí. Tam jsme měli hodinový rozchod. Navíc pan Zlámal, který nás také doprovázel, nám vytiskl mapy a dal nám přednášku, kde se co nachází. Bylo to poučné a zajímavé, i když někteří nedávali pozor. Nacházela se tam restaurace, kde bylo všechno drahé, ale i přesto jsme si tam koupili různé občerstvení. Zpět jsme se vydali cestou přes les, kde bylo hodně kamení a kořenů, ale zábavy bylo stále dostatek. Z celého dne jsme byli vyřízení a unavení a těšili jsme se na cestu domů. Celý výlet nás hodně sblížil a upevnil naše vztahy. Pan řidič autobusu ještě zastavil u hotelu s obchodem, kde jsme si nakoupili jídlo a pití, někteří i ledovou tříšť, která moc chutná nebyla. Domů jsme přijeli asi kolem páté hodiny odpoledne. Moc se nám na výletě líbilo a jsme moc spokojení, protože máme spolu spoustu zážitků.

Děkujeme paní učitelce Bartuškové, že takový výlet zařídila a zorganizovala.

žákyně 9. třídy

Ohlédnutí za uplynulým a naším posledním rokem v ZŠ Dřevohostice – 9. třída

V září 2020, kdy jsme přišli všichni do školy, jsme byli natěšení na ostatní spolužáky, které jsme přes prázdniny nebo přes předešlou jarní karanténu nemohli vídat. Ve škole jsme ale strávili s přestávkou způsobenou opět covidem necelé čtyři měsíce. Kvůli koronaviru probíhala po dobu pěti měsíců distanční výuka. V té době jsme se museli učit na přijímačky, které jsme nakonec všichni naštěstí zvládli, a jsme všichni přijatí na naše vysněné střední školy. Na jaře jsme se opět vrátili do školy a začali jsme plánovat výlety, poslední zvonění a naši „rozlučku". Poslední den školy jsme strávili na zámku s panem místostarostou, paní ředitelkou a naší paní učitelkou třídní, kde jsme se slavnostně rozloučili s devítiletým studiem na základní škole.

žákyně 9. třídy

Dovětek třídní učitelky: téměř všichni letošní deváťáci budou v novém školním roce pokračovat v dalším – středoškolském studiu v maturitních oborech, někteří z nich v oborech umělecky zaměřených, uspěli v přijímacích zkouškách i za letošních nepříznivých okolností. Přeji všem, aby jejich budoucí studium bylo úspěšné a aby i v budoucím životě byli spokojení a úspěšní!

Deváťáci, ráda na vás budu vzpomínat, a když se vám někdy zasteskne, určitě neváhejte přijít se do své „základky" znovu podívat a třeba se i podělit o své další životní zkušenosti a zážitky.

Petra Bartušková

Ze školní družiny

Motto: „Kdo si hraje, nezlobí"

V tomto školním roce navštěvovalo školní družinu celkem 71 dětí z 1.–6. třídy (Berušky, Včeličky a Žabičky). V úterý 1. září proběhl v tělocvičně zápis nových prvňáčků. První týden v září jsme si na školním hřišti zahráli seznamovací hry. V září nás navštívil pan Bronislav Špunda, který nás seznámil se životem ptáčků. Ve školní družině

jsme hledali zpěváky v hudební soutěži "Tralala show". V listopadu jsme vyráběli papírové dráčky a vyrazili jsme vypustit draky do světa. V prosinci napadl první sníh a my jsme si jej společně užili. V prosinci se ve školní družině rojili čerti, oslavili jsme Vánoce a prohlédli jsme si vánoční betlém na náměstí v Dřevohosticích. V lednu se konala velká přehlídka plyšových mazlíčků a výstava nejoblíbenějších knih. V únoru se konal oblíbený pohádkový bál. Zúčastnili jsme se soutěže ve stavění z lega a výtvarné soutěže „Včelí království“. V květnu ve školní družině kouzlily a tancovaly čarodějnice. V květnu nám paní knihovnice Valčíková uspořádala zábavné Odpoledne

s knihou. V červnu nás navštívil malíř pan Lubomír Dostál a hasič pan David Stiskálek. V červnu jsme vyhodnotili nejlepšího jezdce na koloběžkách a švihadlového krále a královnu. Během školního roku jsme krmili ptáčky, uklízeli zahradu a navštěvovali pravidelně obecní knihovnu. I když školy z důvodu pandemie Covid-19 byly uzavřeny, děti pozorovaly, fotografovaly přírodu a všichni jsme se na sebe těšili. Ve školní družině celý školní rok malujeme, vyrábíme, cvičíme, zpíváme, tancujeme a hrajeme hry.

Jaro, léto, podzim, zima – v družině je vždycky prima!

Dana Komoňová, vychovatelka

Se štětcem do Podyjí

Do Národního parku Podyjí jsme se těšili celý rok a půl. Protiepidemická opatření způsobila, že naše přípravy na malířský a poznávací projekt se nesly v duchu: Jet – nejet, balit se – nebalit se. 21. června nastal konečně Den D. Nalodili jsme se do červeného autobusu, avšak neradovali jsme se dlouho. Kolik času zabere cesta Přerovem měřeno mezi značkami začátek a konec obce? Bez tří minut hodinu!

První vycházka za poznáním kraje kolem Dyje mířila rozpálenou suchou stepí do táhlých vršků, z jejichž úbočí se neslo sílící reptání nezletilých turistů, které deptalo paní ředitelku, až vyměkla a s většinou poutníků, kteří rázem ožili, se obrátila k návratu, aby cestou vypili stánek s limonádou až do dna a obrali několik třešní. Šestice statečných vedených paní zástupkyní, paní učitelkou Luljakovou a paní Holubovou, rangerkou NP Podyjí, dosáhla vrcholu, tedy vyhlídky Sealsfieldův kámen, a uzřeli hluboko pod nimi se klikatící hladinu řeky Dyje.

Večerní malování a zábavné hry nás rozparádily, takže dostat nás do pelíšků a hlavně udržet v nich byla dost dřina, ale noční bouřku jsme všichni poctivě prospali. Ráno jsme vyrazili na Nový hrádek a cestou jsme se pilně věnovali přírodním vědám, honili motýly a mloky, trhali třešně a pokoušeli se vyhladit kolemjdoucí psy. Na zřícenině byla nejzajímavější vyhlídka do nádherného kraje a dvě půvabné kadibudky.

Naší nepřítomnosti využili krvežízniví nepřátelé. Než jsme se vrátili, obsadili celý autobus a brousili si sosáky k útoku. Paní učitelky ovšem nezaváhaly a v kruté seči všechny ovády hovězí (Tabanus bovinus) pozabíjely, čímž nám zachránily život. Masakr si zopákly ještě ve Znojmě, kde se vyrojilo další útočné hejno. Pan řidič musel mít z hromady mrtvých těl určitě děsnou radost.

Návštěvnické centrum NP Podyjí na rakouské hranici nás přivítalo velkolepě. Nejprve kluci přitáhli kus vlnitého plechu a vydávali jej za autentický pozůstatek železné opony. Poté jsme obsadili dětské hřiště a předstírali jsme, že jsme malí. Naší lichotivé pozornosti neunikly ani místní velmi chutné třešně. Také ve Znojmě jsme zaznamenali několik pamětihodností: nejprve stánek, kde nás paní ředitelka vzkřísila zmrzlinou, pak dalekohled, kterým jsme si prohlédli údolí Dyje i mravence na chodníku, a nakonec obchod s plyšovými chobotnicemi. Když jsme z něj vyšli, majitel zavřel, protože už neměl co prodávat. Jo, a ještě tam byla rotunda.

Ve středu jsme uspořádali vernisáž, kde jsme vystavili a vzájemně si pochválili svá díla. Historický vodní mlýn ve Slupi hodlali někteří ignorovat a raději se věnovat soudobému nápojovému automatu. Nejít do mlýna by ovšem byla chyba, protože paní průvodkyně nám dovolila, abychom některá zařízení vyzkoušeli v chodu. Třeba sklu-zavka na pytle nebo trakaře fungují stále bezvadně.

Hádejte, proč jsme byli na zpáteční cestě tak hodní? Správně, nejprve jsme zbaš-tili řízek a pak jsme usnuli jako zabití.

vaši výtvarníci a NK

Právo v historii naší země

(pokračování)

Ve druhé polovině 15. století se i v našich zemích dostává do popředí humanis-tické hnutí, jež vychází z antické vzdělanosti. Ústřední místo je zde přisuzováno člo-věku, jeho potřebám a zájmu, jeho vztahu k přírodě, ke spokojenému pozemskému životu. Zaměřuje se na úctu k člověku a k jeho morálním hodnotám.

Jedním z nejvýznamnějších českých humanistů té doby byl Viktorín Kornel ze Vše-hrd, jenž žil v letech 1460–1520. Prosazoval názor, že náš český jazyk je natolik krás-ný a bohatý, takže se vyrovná jazyku latinskému a staré řečtině. Zpracoval skvělý právnický spis „O práviech, o súdiech i o dskách země české knihy devatery". Celý tento spis je prodchnutý láskou k rodné zemi a k českému jazyku. Dokončil jej v ro-ce 1499. Z jeho obsahu vyzařuje vřelý vztah k měšťanům a k poddanému lidu, ale ta-ké odpor proti pánům.

Pozdější právnická díla se zabývají převážně právem městským. Avšak právní vý-voj našich měst byl velmi nejednotný. Významný nový zákoník sepsal na základě prá-va Starého Města Pražského tamní nejvyšší úředník (kancléř) Pavel Kristián z Koldí-na pod názvem „Práva městská Království českého a Markrabství moravského" (1579). Ta byla vzápětí potvrzena císařem Rudolfem II. Autor, který vystudoval na praž-ské univerzitě, působil jako právník v Praze. Proslavil se tímto spisem. Vytvořil sou-pis městského práva, což bylo právo soudit zločiny i potrestání ztrátou života (po-pravou). Tato právní norma byla uvedena na Moravu v roce 1671 a stala se jediným zákoníkem městského práva. Navíc byla opět psána výbornou češtinou. Tak zvaný „apelační soud" (odvolací soud) v Praze jej považoval za závazný a některá jeho usta-novení platila až do roku 1811, kdy jej zrušil „Všeobecný občanský zákoník".

Majestátní renesanční radnice na náměstí v Dřevohosticích je ozdobena pěti vě-žičkami, z nichž čtyři jsou menší a jedna – střední – je výrazně mohutnější a vyšší. To je od dávných dob znak hrdelního práva městečka Dřevohostice.

Udělováním hrdelního práva posilovali v minulosti panovníci svou moc tak, že je přiznávali městům, aby v nich získali oporu proti narůstající moci šlechty a církve. Oba tyto stavy měly předtím takovou politickou, hospodářskou i soudní moc, že ne-jen tvrdě a bezohledně vládly poddanému lidu a měšťanům, ale i samého panovníka omezovaly v jeho právech. Proto panovníci po zralé úvaze poskytovali městům růz-ná privilegia a výhody. Vývoj hrdelního práva královských měst vyvrcholil v roce 1337, kdy král Jan Lucemburský vydal několik listin, v nichž udělil městům hrdelní pravo-moci. Královská města měla poměrně samostatné soudy, avšak u poddanských měst

byly tyto orgány závislé na vrchnosti a na jejich úřednících. Do 16. století se vytvořila síť 383 hrdelních soudů.

Po porážce českých stavů – po bitvě na Bílé hoře 1620 a po popravě 27 českých pánů na Staroměstském náměstí 21. června 1621 – nastoupila éra, kdy jediným vládcem a zákonodárcem byl císař Ferdinand II. Vydal v květnu 1627 nový zákon – „Obnovené zřízení zemské“ (pro Moravu platilo od roku 1628). Tímto zákonem byli ze země nekompromisně vyhnání všichni nekatolíci, pokud neprojevili snahu přestoupit na katolickou víru, a jejich majetek byl zkonfiskován. Pro náš národ to byla velká ztráta, protože mezi nimi byly i takové osobnosti jako Jan Ámos Komenský.

V českém jazyce byla pak vydána „Kniha práv nad přečiněními hrdelními a těžkými řádu městského přestupky“. Tento zákoník ukončil údobí krutých feudálních trestů a stal se základem pozdějších trestních zákonů. Byl změněn charakter městských soudů. Proti jejich rozhodnutí bylo možno se odvolat jenom k císaři. Místo ústního jednání se zavádělo písemné soudní řízení. Ve druhé polovině 17. století nabývá stále většího významu „apelační tribunál“, který původně vznikl v roce 1548. Sídlil v Praze. Říkalo se mu „rada nad apelacemi“. K němu směřovala veškerá dovolání od všech ostatních soudů. „Apelační tribunál“ byl výhradně královskou institucí. Panovník jmenoval jeho prezidenta a třináct radů (z nich bylo šest šlechticů, čtyři doktoři práv a čtyři pražští měšťané). Apelační soud potvrzoval a případně důkladně zkontroloval správnost rozsudků městských soudů a vlastně rozhodoval o všech důležitých kriminálních procesech. Navíc se na nich podílel tím, že vydával pokyny o způsobu jejich vyšetřování. Apelační soud jednal na základě písemných dokumentů, jež mu byly doručeny z měst a městeček posly. Tím se řízení prodlužovalo a též i prodražovalo.

Povinností hrdelních soudů bylo stíhání zločinců, tedy jejich zatýkání, vyslýchání podezřelých osob, dále vyhlašování výsledků soudního jednání a konečného rozhodnutí apelačního soudu a péče o výkon trestu. Každý hrdelní soud měl svého předsedu a několik přísedících, kteří měli znalosti z oboru hrdelního práva a museli soudit podle skutečnosti a spravedlivě. Soud vydržoval ze svých prostředků písaře, který všechna soudní jednání důkladně zapisoval. Přestoupení zákona byl rozděleno na

zločiny a přestupky. Zločiny se trestaly smrtí nebo žalářem doživotním, případně dočasným. Vězení se rozlišovalo na obyčejné (bez ukovaných pout) a tuhé (vězeň byl na nohou obvykle přikován – obvykle ke zdi).

Můj otec Leopold Smiřický (1907–1990) – bývalý učitel, ředitel školy a vlastivědný pracovník (společně s panem Františkem Mužíkem vybudovali novou budovu dřevohostické školy) uvádí ve své publikaci „Historie Dřevohostic" z roku 1968, že máme u nás doloženu první písemnou zmínku o útrpném či hrdelním právu městečka Dřevohostice ještě dříve, než byla zřízena pražská apelace (tedy před rokem 1548). U nás se představitelé městečka řídili právními a hrdelními zásadami města Kroměříže. Na listině z roku 1659 podepisují se Kroměřížští jako „otcové právní" a nazývají Dřevohostické „právními syny". Je písemně doloženo, že vesnice Domaželice, Čechy a Tučín v roce 1713 dobrovolně přistupují k právům městečka Dřevohostice a zaručují se platit na mistra popravního (kata) částku 15 grošů bílých (stříbrných) a dokládají, že budou hradit i další veškeré výdaje, jež z hrdelního práva našeho městečka vyplývají. Představitelé našeho městečka si nemohli dovolit zřídit u nás funkci kata, což bylo finančně náročné. Kata si půjčovali u představitelů města Kroměříže. Je známo jeho jméno – byl to „mistr popravní" – Kašpar Pinč.

Mistři „ ostrého meče" (popravčí) tvořili ve středověku i v raném novověku zvláštní skupinu městské společnosti. Poněvadž přicházeli při svém povolání do styku s krví a prováděli ještě další nečisté práce (mučení), tak byli považováni za „snížené lidi". K nim patřili také „právní poslové". Byli to – posel práva rychtářského, biřic a „šatlavní hospodář", jenž obvykle bydlel v šatlavě (hned vedle vězení) a pečoval o vězně v šatlavě zavřené.

Popravčí žil se svou rodinou a se svými pomocníky v „katovně", jež stála na okraji města v zastrčené uličce, někdy byla i součástí hradeb. Kat byl omezován různými diskriminujícími omezeními – měl přesně určené místo v kostele i v hospodě. V některých městech působil vedle kata i tak zvaný „pohodný" nebo „ras", který prováděl různé hygienické služby, jako bylo odstraňování uhynulých zvířat, chytání a zabíjení toulavých psů i koček, čištění záchodových jímek aj. Někdy se stávalo, že obě tyto funkce splynuly v jednu.

Roční plat kata nebyl vysoký, avšak značné příjmy pak získával z útrpného práva a z vykonávání poprav. Přivydělával si také tím, že sbíral léčivé byliny, pak je sušil a poskytoval je, stejně jako různé lektvary a masti, obyvatelům k léčení různých nemocí jich samých či k léčení domácích zvířat. Mnozí z nich využívali dobrých znalostí lidského těla a dovedli pomoci zvláště při zlomeninách a při bolestivém postižení vykloubením. Uměli také zpracovávat kůže domácích i divokých zvířat. Ti lidé, kteří přišli poprosit o pomoc, však přicházeli za katem pouze v noci, ve dne se „katovnám" zdaleka vyhýbali. Je zajímavé, že někteří „mistři ostrého meče", aby získali protiváhu ke svému drsnému řemeslu, se ve volných chvílích věnovali psaní kronik, nebo sbírali umělecké předměty a vzdělávali se.

Je známá postava kata Jana Mydláře (žil v letech 1572 – 1664), jenž prováděl mimo jiné pro náš národ tragickou popravu českých pánů dne 21. června 1621 na Staroměstském náměstí. Byl považován za moudrého, vzdělaného muže, zakládajícího si na lidskosti a pochopení, na lásce a vzájemné toleranci. Opovrhoval válkami a násilím. Stal se v Praze váženým měšťanem a vlastníkem tří měšťanských domů.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

Jak jsme se dozvěděli od paní sbormistryně Kláry Roztočilové – Janáčkova opera Národního divadla v Brně letos o Vánocích uvede znovu vánoční mši našeho skladatele Josefa Schreiera, tentokrát i pro brněnské posluchače, protože loňské provedení, zveřejněné na YOUTUBE se velmi líbilo. Samozřejmě, pokud to dovolí situace kolem nákazy covidem.

V neděli dne 23. května 2021 se za vedení Zdeňka Smiřického uskutečnila úspěšná vlastivědná vycházka za pamětihodnostmi našeho městečka, jíž se zúčastnili občané městečka, ale i návštěvníci z Bystřice pod Hostýnem, z Holešova, z Přerovska i ze Zlína.

V sobotu 26. června 2021 uváděli MUDr. Michaela Roubalíková a Jiří Kasperlik velmi navštívenou a velmi vtipně koncipovanou večerní prohlídku našeho zámku s tématikou hašení požárů v minulosti a v současnosti. Do akce se s vervou jim vlastní zapojili skvělí divadelníci ze Sokola Dřevohostice a nadšení členové místního hasičského sboru, kteří zachraňovali nejen „historické osobnost" i z prostorů „hořícího dřevohostického zámku", ale i Jiřího Kasperlika, který uvízl na zámecké střeše a odvážně se pak spouštěl po laně, aby si „zachránil holý život". Vzápětí proběhla i slavnostní vernisáž hasičského muzea.

V pátek 24. září 2021 v 8 hodin vyjede zájezd našeho vlastivědného spolku (za podpory městyse) na cestu za poznáním města Litovle. Dopoledne nás odborný průvodce provede pamětihodnostmi města a zhlédneme pak expozice zdejšího muzea s promítáním dokumentárního filmu o světoznámém a neporazitelném zápasníku z tohoto města – o Gustavu Frištenském. Po přestávce na oběd a na kávičku nás čeká exkurze do Pivovaru Litovel, opět s odborným průvodcem. Samozřejmě vše souvisí se situací ohledně covidu.

V neděli dne 24. října 2021 v 15. 00 hodin se uskuteční na základě našeho pozvání v konferenční síni dřevohostického zámku přednáška s promítáním, kterou pro nás připravil profesor Masarykovy univerzity v Brně – pan PhDr. Antonín Přichystal pod názvem „Význam archeologických nálezů z Dřevohostic a širšího okolí pro poznání pravěku Evropy". *Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice*

Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých slaví 25 let

Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých České republiky (SONS ČR) je spolek, který sdružuje osoby, kteří nevidí vůbec nebo vidí špatně už od dětství, i těch co přicházejí postupně o zrak v dospělosti. Spolu s obecně prospěšnými společnostmi (TyfloCentry a Tyfloservisy), které SONS vybudovala, pracuje na celém území ČR. Své odbočky a odborná střediska má v převážné většině okresů ČR a sdru-

žuje na 10 000 členů. Pro dospělé osoby s těžce poškozeným zrakem nabízí SONS ČR škálu služeb, které usnadňují každodenní život, zpříjemňují a obohacují společenské aktivity, učí jak žít, bavit se i pracovat bez ohledu na poškození zraku. SONS má v Praze, v Jinonicích, i své středisko výcviku vodících psů pro zájemce z celé republiky. Kontakt: 251 611 154, vodicipsi@sons.cz

Všichni pracovníci SONS jsou ze zákona pravidelně proškolováni. Velkou pomocí jsou dobrovolníci, kteří pomáhají převážně při doprovodech a zajišťování větších akcí.

V Olomouckém kraji působí pět poboček SONS – v Přerově, Olomouci, Prostějově, Šumperku a Jeseníku. V Přerově můžete SONS navštívit na níže uvedené adrese:

SONS Přerov • Jaselská 6 • tel: 775 438 152 • email: prerov-odbocka@sons.cz

SONS Přerov poskytuje dvě registrované sociální služby: odborné sociální poradenství a sociálně aktivizační činnost pro seniory a osoby se zdravotním postižením. Jsou určené osobám s těžce poškozeným zrakem, od 16 let výše. Organizace pomáhá zajišťovat kompenzační pomůcky, příspěvky, dávky, orientovat se v zákonech, zprostředkovává kontakt se společenským prostředím aj. Nyní má ve své členské základně 63 osob. Pro své uživatele nabízí různé kroužky, kluby, výlety, exkurze, přednášky, sportovní a kulturní akce, vše přizpůsobené cílové skupině. Při aktivitách se procvičuje paměť, jemná motorika, práce individuální i v kolektivu, a to v kroužku rukodělném, šachovém, klubu stolních her, při lekcích trénování paměti aj. Zvyšovat fyzickou zdatnost mohou zájemci u bowlingu, zvukem naváděné laserové střelbě, vycházkách, výletech nebo u sportovních soutěží. Informace ze sociální oblasti, program k akcím a další rubriky, jsou zveřejňovány v tištěném měsíčníku se zvětšeným písmem a elektronicky na webových stránkách: https://www.sons.cz/prerov

SONS spolupracuje s očními a praktickými lékaři, obcemi, úřady, školami, neziskovými organizacemi. Zájemci si mohou vyzkoušet kompenzační pomůcky jako například lupy, čtecí zařízení, počítače a mobily s hlasovým výstupem, indikátory hladiny tekutin, měřiče délky, váhy, teploty, také s klapkami na očích poznávat hmatem předměty, zahrát si stolní hry pro nevidomé a slabozraké nebo zastřílet na zvukem naváděném střeleckém laserovém simulátoru.

Členové a dobrovolníci SONS mají také možnost seberealizace. Mohou se společně s pracovnicemi a oblastní radou podílet na plánování a organizování akcí, rozšiřovat mezi lidmi povědomí o světě nevidomých a slabozrakých osob.

Těšíme se na nové členy, příznivce a dobrovolníky.

Mgr. Kamila Hošková, DiS., vedoucí pracoviště a sociální pracovnice SONS Přerov

Mobilní hospic Strom života

Jsme nezisková organizace, která poskytuje ucelený systém podpory a pomoci nevyléčitelně nemocným dětem a dospělým a jejich blízkým tam, kde se cítí nejlépe, a to je DOMA. Poskytujeme zdravotní a sociální služby, které umožní pacientům v terminálním stádiu nemoci prožít závěr svého života mezi svými blízkými, ve své posteli.

STROM ŽIVOTA

Domácí hospicová péče je poskytována podle nejnovějších poznatků paliativní medicíny, je dostupná ke konzultacím a pohotovostním výjezdům 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Veškeré výkony a činnosti zdravotní části Mobilního hospice jsou poskytovány pacientům zdarma. Terénní odlehčovací služba Mobilního hospice poskytuje podporu nejen osobám, o které je pečováno doma, ale také pečujícím, aby mohli nabrat nové síly a dopřát si potřebný odpočinek od péče. Tato služba je poskytována na základě platného ceníku.

Poradna pro pečující a pozůstalé mobilního hospice Strom života pomáhá umírajícím lidem vyrovnat se s jejich těžkou situací a rodinným příslušníkům vyrovnat se se ztrátou blízké osoby. V dětském klubu stromeček věnujeme speciální péči dětem, které přišly o své nejbližší.

Multidisciplinární tým mobilního hospice tvoří: zdravotní sestry, lékaři, zdravotně-sociální a sociální pracovníci, pracovníci v sociálních službách, psychologové a terapeuti a krizoví interventi. V případě, že potřebujete informace o zdravotní službě Mobilního hospice, řešíte situaci, kdy je vašemu blízkému doporučena hospicová péče, zavolejte na kontaktní linku **553 038 016** nebo využijte web **www.zivotastrom.cz**. V případě, že potřebujete informace o terénní odlehčovací službě, volejte **604 144 504**. V případě, že chcete využít služby naší poradny, volejte **734 571 194**.

Každý náš pacient píše svůj příběh. Za téměř 6 let existence Mobilního hospice Strom života je jich už více než 1900. Naše společné cesty se protnou někdy na delší čas a někdy na čas opravdu krátký, trvající jen pár dnů. Každý náš pacient je jiný a každému nabízíme odbornou péči šitou na míru jeho potřebám. Společně s rodinou a blízkými umožňujeme závěr života nemocnému prožít ve známém prostředí, kde je obklopen věcmi, které má rád, kde si vypije poslední doušek ze svého hrnku a vydechne naposledy ve své posteli.

Kdokoliv z nás se jednou může dostat do situace, kdy bude přemýšlet, jak zvládne projít poslední úsek života s milovaným člověkem. Nemusíte se bát, jsme připraveni podat pomocnou ruku. S námi se vám podaří to, co si přeje většina z nás, ale co se však zatím jen málokomu v naší společnosti splní. Smrt patří neodmyslitelně k životu, zaskočí nás, ale měla by být důstojná a milostivá, protože je vždy neopakovatelná.

Monika Kubjatová

Letní recepty

V našem klimatickém pásmu nám dává příroda v létě maximum svojí zelené úrody. Většina plodů (švestky, jablka, brambory, kořenová zelenina na uskladnění) bude až na podzim, abychom si mohli udělat zásoby na dlouhou zimu. V současné době sklízíme letní ovoce, jahody, maliny, třešně, rybíz, ze zeleniny hrášek a zelené fazolky a díky mrazničkám si můžeme ovoce i zeleninu uchovat skoro v čerstvém stavu, nemusíme vařit jen sladké marmelády a kompoty.

Nabídnu vám pár osvědčených (i vlastních) receptů na letní zeleninu:

Cuketová nádivka

Suroviny: 6 rohlíků pokrájených na kostičky, 3 vejce (na 2 rohlíky dávám 1 vejce, tím si vynásobíte jakékoliv množství), 2–3 cibule podle velikosti, kousek salámu, klobásy nebo uzeného masa (nemusí být), 1 cuketa, může být i přerostlá, semínka se odstraní, mléko dle potřeby (aby rohlíky navlhly, ale nebyly rozbředlé, nádivka nesmí být moc mokrá, cuketa pustí vodu), olej nebo sádlo, sůl, pepř, velkou hrst petrželky nebo cibulkové natě

Postup: vajíčka a sůl rozkvedlat v mléce (už nedělám sníh, výsledek se mi zdál stejný), přidat rohlíky, až navlhnou, přidat osmaženou cibulku, ve které jsme osmažili i salám, zelené natě a nahrubo postrouhanou nebo drobně pokrájenou cuketu, okořenit dle chuti a rozprostřít na olejem vymazaný pekáč. Vzhledem k tomu, že cuketa je vlhká, nedáváme nádivky vysokou vrstvu, je lepší péct pomaleji, aby se stačila část vody odpařit. Pečeme do krásné zlaté barvy. Pokud nám zůstane menší množství masa a už by to nebylo pro celou rodinu nebo třeba uvařený předek králíka z polévky, je možné rozprostřít maso v nízké vrstvě a překrýt nádivkou (pak ale do nádivky nedáváme salám). S novými bramborami a salátem nasytíte chutně celou rodinu.

Dušená cuketa – různé varianty

Cuketa má skoro neutrální chuť a proto se tak snadno kombinuje s jinými druhy zeleniny.

Základem je moje oblíbená cibule, na které osmahneme na tenké proužky, pokrájenou kedlubnu nebo 1–2 zelené papriky, mrkvičku, možno i pár zelených fazolek nebo hrášku (fazolky a hrášek se uvaří a na cibulku se přidávají zároveň s cuketou), no prostě to, co je k dispozici a není toho třeba dost na samostatné jídlo. Mám raději, když se přidává jen jeden druh zeleniny. Jakmile tato zelenina změkne, přidáme na nudličky pokrájenou cuketu a dodusíme. Osolíme, okořeníme a pro zjemnění přidáme kousek másla.

Další velmi oblíbenou letní zeleninou jsou **hrášek a fazolky**, které se připravují většinou na smetaně. Zkuste je uvařit a dát do osmažené cibulky, ale už moc nedusit. Možno nechat trochu vody z vaření a lehce zaprášit polohrubou moukou. Příloha – brambory a vajíčko jako volské oko, může být udělané na slanině, salámu nebo šunce. Je to vynikající letní jídlo.

Možná bych vám mohla dát ještě recept na naše velmi oblíbené **letní polévky** – levné a chutné. Na zahrádce nasbírám zelené natě, které jsou momentálně k dispo-

zici – cibulkovou nať, list kedlubny, kapusty, celeru, petrželky, trošku fazolky nebo hrášku. Udělám zásmažku z poloviny obvyklého množství mouky, do ní přidám nakrájenou cibulku a ještě ji osmahnu. Zaliji vodou a přidám nakrájené zelené natě. Až se trošku povaří, přidám třeba ovesné vločky nebo celozrnné obilné vločky. Pokud přidávám malé krupky, musí se dát hned se zeleninou, aby se stačily uvařit. Pohanku přidávám krátce před dovařením a nechám ji v horké polévce dojít, aby se nezničily její léčivé účinky. Po uvaření rozkvedlám do polévky vajíčko a přidám oříšek másla. Zásmažku dělám proto, že mám pocit, že příjemně doplní chuť polévky, protože nepoužívám žádná dochucovadla.

A nakonec ještě jedna zajímavost. Jeden rok bylo moc cuket, nevěděla jsem si už s nimi rady, tak jsem je zkusila zavařit stejně jako dýně. Měla jsem pocit, že kompot byl dokonce chutnější než dýňový. Můžete to také vyzkoušet.

Srdečně všechny zdraví Marie Foukalová.

Co je vidět z kopce Olehlá u Dřevohostic

Podobný článek jsem psal ve zpravodaji 2007/3. Popisoval jsem tam, co je možné pozorovat ze Šibenců. Od té doby jsem si pořídil lepší dalekohled a foťák.

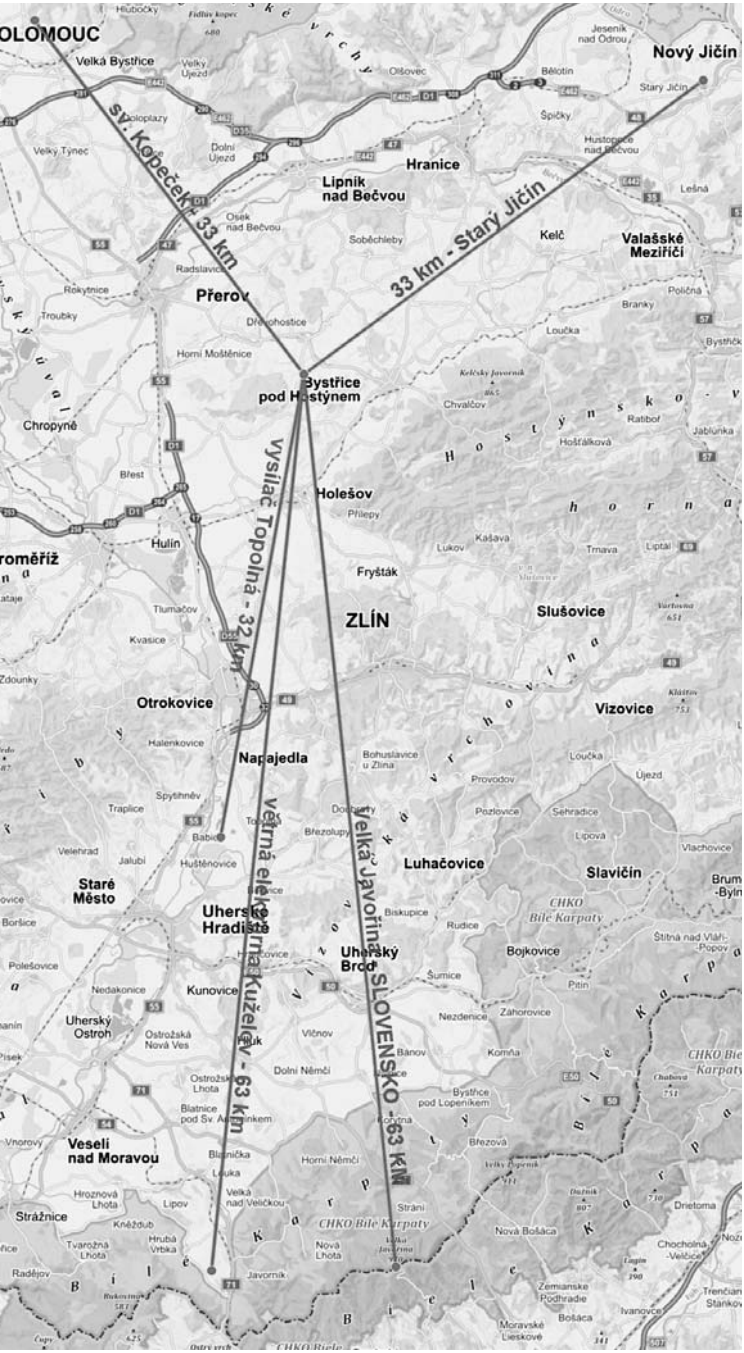
Mnoho našich spoluobčanů neví, že nejvyšší bod dřevohostického katastru je kopec Olehlá (317 m n. m.). Na některých mapách se uvádí Hejný. Vrch Olehlá se nachází na jižním okraji Dřevohostic, sousedí s prusinovským katastrem. Z tohoto kopce nejsou vidět Dřevohostice, zakrývá je vrch Šibence (300 m n. m.). Od náměstí je vzdálen 2,5 km a je odtud vynikající rozhled nejen severním směrem k Helfštýnu vzdálenému 13 km. Nad Helfštýnem jsou vidět Oderské vrchy, na kterých se nachází větrná elektrárna Lipná (vzdálenost činí 30 km). Dále k severovýchodu je velmi dobře vidět zřícenina hradu Starý Jičín (33 km). Na východě se rozprostírají Beskydy s nejvyšším vrcholem Lysá hora (64 km). Kousek od ní vpravo se táhne krásný hřeben památné hory Radhošť (47 km). Následují tři „zubaté“ vrchy u Kunovic – Skalka, Hradiště a Hůrka

Pohled na vysílače Velká nad Veličkou (vlevo) a větrnou elektrárnu Kuželov přes ulici Díly v Prusenovicích, 63 km

Vysílač Velká Javořina, Slovensko, 63 km

(20 km). Dále je Kelčský Javorník (13 km). Z nové rozhledny na Kelčském Javorníku je možné spatřit Praděd (85 km), vrchol věže je nejvyšší pevný bod České republiky (1654 m n. m.). Dále elektrárna Pszów v Polsku (85 km), celé Beskydy, vysílač na Velké Javořině (61 km). Vedle Kelčského Javorníku se majestátně tyčí nejposvátnější mariánské poutní místo Moravy, náš sv. Hostýn, vzdálený pouhých 8,5 km.

Na kopec Olehlá se málokdy dostanete, většinou je tam zaseta kukuřice, přes kterou není vidět. Byl jsem tam několikrát po sklizni a letos na jaře po zasetí opět kukuřice. Věděl jsem, že nad Prusinovicemi jsou vidět Chřiby a přímo k jihu nějaké vzdálené pohoří. Před rokem jsem si pořídil dalekohled (zvětšení 15× 60) a foťák přibližující opticky 60x. Ve čtvrtek 1. července 2021 jsem byl opět u kopce Olehlá a přes kukuřici na poli u Prusinovic jsem viděl něco zajímavého. Až doma na monitoru počítače a za pomocí map jsem se ujistil, co jsem vyfotil. Na snímku je celkem dobře vidět

Pohled na sv. Kopeček, 33 km

Pohled na zříceninu hradu Starý Jičín ze Šibenců u Dřevohostic, 33 km

televizní vysílač Velká Javořina, nejvyšší kopec Bílých Karpat (vzdálenost 63 km). Vysílač leží na území Slovenska. Nikdy mě nenapadlo, že z území Dřevohostic vyfotím Slovensko. Kousíček vpravo jsem vyfotil další matné objekty, jedná se o větrnou elektrárnu u obce Kuželov (63 km), jen 2 km od slovenských hranic (náš rod z Kuželova nepochází). Ještě je na snímku vysílač u Velké nad Veličkou (63 km). Také jsem vyfotil vysílací antény u Topolné (33 km). K západu a severozápadu je vidět hodně zajímavých objektů, nejznámější je sv. Kopeček u Olomouce (31 km).

František Kužel, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice.

Starosta děkuje

- **našim dobrovolným hasičům**, kteří v obci Mikulčice pomáhali odstraňovat škody po tornádu a také do postižené oblasti přivezli materiální pomoc
- **občanům**, kteří dodržují pravidla pro ukládání odpadu do kontejnerů na plasty, papír, kovy apod. a nedělají z prostoru kolem kontejnerů smetiště

Připomínáme všem pořadatelům kulturních a sportovních akcí,

že platí Obecně závazná vyhláška č. 1/2016 o stanovení podmínek pro pořádání veřejnosti přístupných sportovních a kulturních akcí. Vyhlášku i formulář, který je potřebný k ohlášení akce, najdete na ww.drevohostice.cz → Samospráva → Vyhlášky, směrnice, nebo si formulář můžete vyzvednout na radnici. Vyplněný formulář vždy před konáním akce doručte na úřad městyse.

Aktuality z webových stránek si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu

Od začátku dubna má městys Dřevohostice nové webové stránky. Hned na titulní stránce jsou zveřejňována nejdůležitější oznámení a aktuality. Všechny aktuální a důležité zprávy si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu – formulář pro registraci najdete v dolní části stránky, kde vyplníte váš e-mail a ověřovací kód a následně dáte souhlas se zpracováním osobních údajů, potom je ještě potřeba účet aktivovat pomocí e-mailu, který přijde během pár minut na e-mailovou adresu zadanou při registraci.

Přivítali jsme nové občánky

V letošním roce se v neděli 6. června 2021 uskutečnilo první vítání nových občánků z Dřevohostic. V obřadní síni zámku v Dřevohosticích jsme přivítali celkem 10 dětí.

Byli to tito noví občánci:

Daniel Hanák
Karolína Sobková
Adam Spáčil
Kristýna Reineltová
Albert Jakubec
Jiří Drápal
Mikuláš Zehnálek
Ilona Skřičková
Ella Přikrylová
Klaudie Kuželová

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánků plánujeme na 19. září 2021.

Libuše Kroutilová

Vítání občánků v neděli 6. června 2021

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2021
připomenou tito naši spoluobčané:

86 let
Ludmila Horsáková

83 let
Drahomír Ryšánek
Marie Tvarůžková

82 let
Hedvika Sovadinová
Václav Hanák
Vlastimila Houserková

81 let
Marie Pešáková

80 let
Zdenka Zmeškalová
Pavel Nuc

75 let
Ladislav Chmelař
Zdenka Kuželová
Zdenka Nucová

70 let
Květuše Skýpalová
Jaroslav Vančura
Peter Caban
Pavel Horák
Marie Pechová
Antonín Kroupa
Zdeňka Piteková

65 let
Pavel Macek
Jiří Pospíšil
Antonín Pánek
Jarmila Šišková
Jaroslav Čepica
Zdeňka Grňová
Jiří Horák

60 let
Miroslav Navrátil
Hana Bičanová
Taťána Zbíralová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Uzavřená manželství

Ondřej Sál a Veronika Kopečná
Jakub Moráček a Tereza Vašinová
David Pávl a Anna Kojecká

Blahopřejeme.

Narozené děti

Timon Čech

Vážení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Jiří Majdiak ❦ Josef Jemelík ❦ Jan Kojecký
Jaromír Buchta ❦ Martin Pecka ❦ Františka Čechová
Jarmila Spáčilová ❦ Josef Skřiček ❦ Pavel Kolář
Karla Sedlářová ❦ René Chmelař

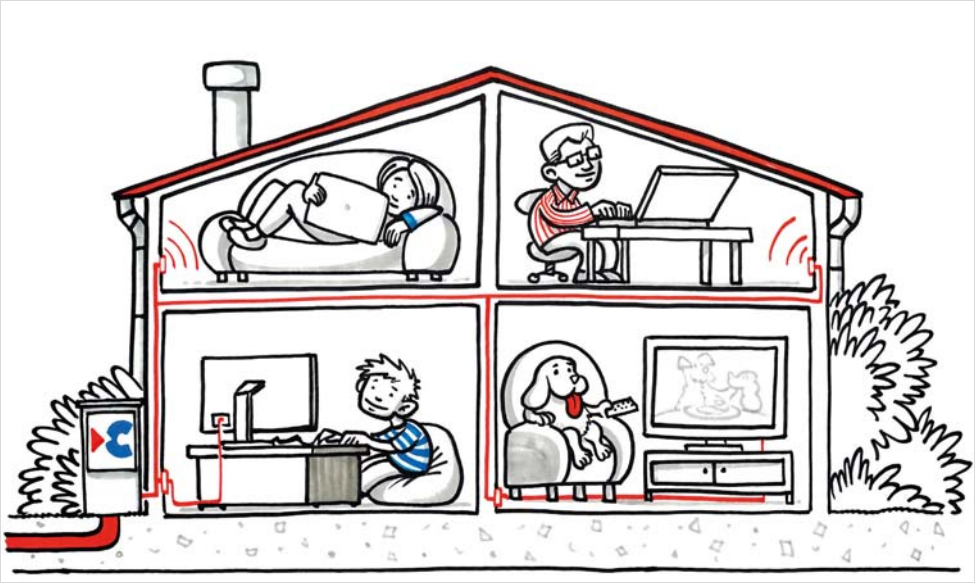
Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

❦

Stabilní rychlý internet

pro vaši obec

v pevné síti CETIN

VÝHODY SÍTĚ CETIN

- Rychlost připojení až 250 Mb/s
- Bezproblémové fungování IPTV, možnost zpětného zhlédnutí pořadů a obraz ve vysoké HD kvalitě
- Výběr z více než 15 poskytovatelů internetu

Vyberte si svého poskytovatele na

www.zrychlujemecesko.cz

Evropská míle 2021 v Dřevohosticích

